"NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE"
İlhan SELÇUK

Batı'da Türk düşmanlığının kökeni Hıristiyan bağnazlığına dayanıyor.
Ancak Avrupalı, Müslüman halklar arasında düşmanlaşmak için neden Türk'ü seçiyor?
Denebilir ki:
- Canım, bunu bilmeyecek ne var!.. Türkler Avrupa'yı Viyana'ya dek uzanan bir coğrafyada ellerine geçirdiler; Hıristiyanlara korku saldılar.

Doğru mu bu görüş?..
Hıristiyanlar Haçlı Seferleriyle Ortadoğu'ya sarkıp Türklerin canına okumaya kalkışmadılar mı?..
Daha önce bu köşede sözünü ettiğim Doç. Dr. Onur Bilge Kula'nın "Alman Kültüründe Türk İmgesi" adlı yapıtlarında Hıristiyanların yaptıkları öyle işler sergileniyor ki, kimse inanamaz.

Haçlı Seferlerinde İznik'in alınması kolay olmamış, Hıristiyanlar çevrede öldürdükleri Türklerin kafalarını kestikten sonra kellelerini mancınıkla kente atmışlar…

Daha çarpıcı olanı da var: Antakya çevresinde öldürdükleri Türkleri, Haçlılar kızartıp komutanların sofrasına yemek diye koyuyorlarmış. Amaç: Çevredeki Türkleri korkutup kaçırmak…

Din kökenli düşmanlıkları eski çağın karanlığında anlamak olanağı var; ancak 20. yüzyılın ilk çeyreinde Avrupa'nın Türklere düşmanlığı da olağanüstü.
İngiliz bu düşmanlığın başını çekiyor; ırkçılık kokan bir nefretin türetiminde Türklerle "veba" hastalığı eşanlamlı tutuluyor.

Arnold Toynbee bir İngiliz tarihçisidir; 1919'da Batı dünyasının Türkiye için "no men's land" deyimini kullandığını söylüyor; insansız ve sahipsiz ülke olarak görüyor Anadolu'yu Avrupalı!..
İngiliz devlet adamlarnın bütün konuşmalarında buram buram Türk düşmanlığı kokuyor; tarih kitapları bunların şaşılası örnekleriyle doludur; tüm dünyayı sömürgeleştiren, mazlum halkların özgürlüklerini bukağıya vuran Avrupalı, boyun eğdiremediği Türk'e karşı önyargılı bir düşmanlığın nefretini çekinmeden kusmuştur.

Ne var ki bu iş daha da derindedir: Hıristiyan Avrupalı bir yana, Müslüman Osmanlı da Türk'e düşmandır.

Mustafa Coşturoğlu'nun bir yazısında okudum: Divan-ı Hümayun kâtiplerinden Hafız Hamdi Çelebi Türkleri aşağılayıcı bir manzume yazıyor:
Devr idelden beri şahım eflâk (Eflâk: merkezi Bükreş olan iki memleketten biri)
Zem olur âlem içinde Etrak (Etrak: Türkler)
Vermemiş Türk'e Hudâ hiç idrak (Hudâ: Tanrı)
Aklı evvel de olursa bî bâk (bî bâk: korkmayan, çekinmeyen)
Uktul-üt Türk'e velev kâne ebak (Türk baban da olsa öldür)
Dedi ol Kânî kerem şahı celâl
Türk'ü katleyleyiniz kanı helâl.

İnanılır gibi değil; Divan-ı Hümayun'daki kafa, Türkleri katli vacip yaratıklar gibi görüyor.
Osmanlı için Türk "köylü, kaba, eşek" demekti; sürekli aşağılanırdı.

Peki, bu ilginç olgunun incelenmesi gerekmiyor mu?.. Yalnız Avrupalının değil, Osmanlının Türk düşmanlığı Ulusal Kurtuluş Savaşı'nda boy gösterdi; Saray Avrupalı emperyalistle birlik olarak Türklere karşı Hilafet ordusunu gönderdi, amaçta Hıristiyanla birleşti…

Tarihe bakılınca Mustafa Kemal'in "Ne mutlu Türküm diyene" sözünün anlamı ortaya çıkıyor; ne Fransız anlar, ne İngiliz, ne de bir Batılı bu sözü; ama, tarihimizi bilen anlar…

Türkler tarihte Yahudiler gibi hor görülüp sürekli aşağılanmış bir halk mıdır?

İlhan SELÇUK